

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: ETYKA/ETIKA	
Cele kształcenia: C1 Przekazanie wiedzy z zakresu etyki C2 Zapoznanie studentów z zakresem zawodu psychologa C3 Kształtowanie umiejętności i postaw respektowania zasad etyki w pracy psychologa	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Brak wymagań wstępnych	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Analiza przypadku	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Wprowadzenie. Czym jest etyka? Formułowanie i uzasadnianie zdań etycznych. Problem obiektywności norm etycznych, imperatyw kategoryczny. T2 Społeczne i kulturowe uwarunkowania refleksji etycznej T3 Normy prawne i kodeksy etyczne T4 Standardy etyczne zawodu psychologa – kodeks etyki psychologa. T5 Zawód psychologa jako zawód zaufania publicznego. Środowisko psychologów jako środowisko profesjonalne. Relacja zawodowa psychologa wobec innych zawodów a normy etyczne. Ćwiczenia: T6 Ogólne reguły postępowania moralnego. Specyfika zawodu psychologa. T7 Podstawowe reguły etyczne w kontakcie diagnostycznym. T8 Podstawowe reguły moralne w kontakcie terapeutycznym. T9 Podstawowe reguły moralne w orzecznictwie i opiniodawstwie na potrzeby instytucji i organów prawnych. T10 Etyka pracy z pacjentem (klientem) stawiającym opór w kontakcie. T11 Kłamstwo i oszustwo w kontakcie terapeutycznym i diagnostycznym. T12 Pacjent (klient) – przestępca.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T13 Pacjent (klient) – ofiara przestępstwa.	
T14 Rzetelność badań naukowych w psychologii.	
T15 Relacje rodzinne i środowiskowe psychologów.	
Literatura podstawowa: 1. Gluchman, V. Úvod do etiky. Prešov: LIM, 2000. 2. Janotová, H. - Schelle, K. - Schelleová, I. Profesijná etika. Vyd. 1. Praha : Eurolex Bohemia, 2005.	
Literatura uzupełniająca: 1. Anzenbacher, A. Úvod do etiky. Praha: Zvon 1994 2. Jankovský, J. Etika pro pomáhající profese. Praha: Triton 2003. 3. Brzeziński J., Siuta J. (red.): (1991) Społeczny kontekst badań psychologicznych i pedagogicznych. Poznań. 4. Ciosek M.: Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa 2001, Wyd. Prawnicze PWN.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena przygotowanego projektu P1 Egzamin pisemny	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry	

80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Wie, że zasady regulujące etyczność funkcjonowania zawodowego psychologa zostały wywiedzione z ogólniejszych, traktowanych jako podstawowe, zasad etyki, zna podstawowe teorie etyczne.			K_W15	
E2_W	Zna zasady etyczne obowiązujące psychologa jako praktyka i badacza oraz źródła formułujące te zasady. Zna relacje zachodzące między normami ogólnymi i normami szczegółowymi.			K_W15	
E3_W	Ma zaawansowaną wiedzę o dylematach etycznych jakie mogą się wiązać z zawodem psychologa i zna sposoby rozwiązywania takich dylematów.			K_W18	
E4_U	Potrafi właściwie ocenić pod względem etycznym podejmowane przez siebie i innych działania oraz stosowane metody w obszarze praktyki psychologicznej i działalności naukowej, odwołując się również do źródeł określających zasady etyki oraz ogólnych teorii etyki.			K_U9	
E5_K	Podejmując praktykę psychologiczną lub pracę naukową stosuje się do zasad etyki zawodowej. Nie podejmuje działań skutkujących konfliktem interesów lub wykraczających poza własne kompetencje.			K_K01	
E6_K	Propaguje w swoim środowisku zawodowym, działalność zgodną z zasadami etycznymi. Swoim profesjonalnym postępowaniem działa na rzecz zwiększenia zaufania społeczeństwa do psychologicznych praktyk diagnostycznych, eksperckich i pomocowych.			K_K01 K_K05	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W15	C1	T1 – T4	Mk1, Mk2	P1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	K_W15	C2	T5	Mk1, Mk2	P1, F2
E3_W	K_W18	C1, C2	T6 - T15	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E4_U	K_U9	C3	T6 - T15	Mk2 - Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01	C1 - C3	T1 - T15	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K01 K_K05	C1 - C3	T1 - T15	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			10	
Ćwiczenia				10	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			20	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			5	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			10	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń			-	
	Przygotowanie się do zaliczenia			5	
	Przygotowanie się do egzaminu			15	
	Inne (jakie?).....			-	

Sumaryczna liczba godzin	75
Liczba punktów ECTS	3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: NEUROFIZJOLOGIA NEUROFYZIOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z anatomią i fizjologią człowieka ze szczególnym uwzględnieniem budowy i funkcji układu nerwowego. C2 Zrozumienie przez studentów związków między funkcjonowaniem układów fizjologicznych a przebiegiem procesów psychicznych oraz organizmu jako całości strukturalnej i funkcjonalnej C3 Kształtowanie umiejętności i postaw zawodowych	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę umiejętności i kompetencje z obszaru biologicznych podstaw zachowania człowieka	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Analiza przypadku	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Podstawy biologiczne: psychologia jako nauka o życiu i zachowaniu się; materialna istota życia. T2 Podstawowe cechy organizmów żywych. T3 Właściwości organizmów jako zróżnicowanych układów; koncepcja organizmiczna. T4 Zmienność jako przejaw i warunek życia. T5 Homeostaza; czynności animalne i wegetatywne. T6 Ogólna budowa i funkcje poszczególnych układów. T7 Neuroanatomia funkcjonalna: ogólne zasady budowy i funkcje elementów budujących układ nerwowy; części składowe i organizacja układu nerwowego; rdzeń kręgowy, pień mózgu, mózdzek, jądra podstawy, układ limbiczny, półkule mózgowe, układ piramidowy i pozapiramidowy, receptory i narządy zmysłów. T8 Fizjologiczne podstawy zachowania: fizjologia komórki nerwowej; organizacja czynność i ruchowych.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T9 Organizacja czynności czuciowych, fizjologia układów nieswoistych, fizjologia podwzgórza, gruczołów wewnętrznego wydzielania i układu wegetatywnego.
T10 Układ limbiczny - rola jako analizatora emocyjnego, rola w mechanizmach czuwania, snu, pamięci i uczenia się; fizjologiczne mechanizmy motywacji, popędów i emocji; odruchy warunkowe; mowa.

Literatura podstawowa:

1. Králíček P.; Úvod do speciální neurofyzologie; Galén, třetí, 2023 EAN 9788072626182
2. Blažek V.: Základy neurofyzologie a neuroanatomie člověka, Aleš Čeněk, s.r.o 2006 EAN 9788086898636

Literatura uzupełniająca:

1. Gołąb B., Traczyk W.Z. (1986) Anatomia i fizjologia człowieka. W-wa, PZWL
2. Sadowski B., Chmurzyński J.A. (1989) Biologiczne mechanizmy zachowania. W-wa. PWN
3. Michal Polák; Freudova neurofyzologie mysli; Hermes 2015 ISBN 978-80-7465-140-

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena przygotowanej przez studenta prezentacji

P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	30
P1	60
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna budowę układu nerwowego oraz relacje anatomiczne i funkcjonalne między różnymi jego elementami.	K_W12
E2_W	Zna i rozumie rolę struktur mózgowych w mechanizmie snu, pamięci i uczenia się.	K_W08

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_W	Zna podstawowe właściwości organizmów żywych jako zróżnicowanych układów. Zna i rozumie koncepcję homeostazy.	K_W12
E4_U	Potrafi wyjaśnić istotę życia oraz biologiczne aspekty funkcjonowania człowieka.	K_U06
E5_K	Potrafi czytać ze zrozumieniem teksty naukowe z zakresu neurofizjologii.	K_U06
E6_K	Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, widzi konieczność jej uzupełniania.	K_K02

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
---------------------------	--	---	---	--	---

Wiedza

E1_W	K_W12	C1	T1, T2, T3, T6	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W08	C2	T7, T8, T9	Mk1, Mk2	P1, F2
E3_W	K_W12	C1, C2	T4, T5, T10	Mk1, Mk2	P1, F2

Umiejętności

E4_U	K_U06	C3	T1 - T10	Mk2 - Mk4	F1, F2
E5_U	K_U06	C3	T1 - T10	Mk2 - Mk4	F1, F2

Kompetencje

E6_K	K_K02	C1 - C3	T1 - T10	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
------	-------	---------	----------	-----------	------------

Formy zajęć i punkty ECTS

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20
Ćwiczenia		-
Seminarium		-
Praktyka studencka		-

Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	30
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	15
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: Praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
PSYCHOLOGIA OGÓLNA: PROCESY POZNAWCZE OBECNÁ PSYCHOLOGIE: KOGNITIVNÍ PROCESY	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z pojęciami, teoriami i metodami psychologii poznawczej. C2 Zapoznanie studentów z prawidłowościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem poznawczym. C3 Wykształcenie umiejętności przeprowadzenia badań w ramach tej dziedziny wiedzy. C4 Wykształcenie umiejętności zastosowania wiedzy z zakresu psychologii poznawczej do krytycznej analizy wyników badań i rozwiązywania problemów praktycznych, takich jak rozumienie zaburzeń uwagi czy konstruowanie przekazów medialnych.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru biologicznych podstaw zachowania człowieka oraz podstaw psychologii.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Analiza przypadku/eksperyment	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Narodziny i rozwój psychologii poznawczej, jej przedmiot zainteresowania T2 Podstawowe problemy psychologii procesów poznawczych T3 Reprezentacje umysłowe – definicje, rodzaje, koncepcje T4 Świadomość – czym jest? Teorie nieświadomości T5 Uwaga – definicje, rodzaje, główne mechanizmy T6 Procesy spostrzegania T7 Pamięć i jej modele T8 Mechanizmy pamięci i procesy uczenia się T9 Operacje umysłowe i myślenie T10 Struktury wiedzy Ćwiczenia T11 Wprowadzenie. Potoczne a naukowe rozumienie poznania T12 Procesy automatyczne i kontrolowane T13 Mechanizmy rządzące uwagą, możliwości ich kontrolowania. T14 Czym jest język, jakie spełnia funkcje? Jego związki z myśleniem	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T15 Uczenie się na co dzień. Pamięć autobiograficzna	
T16 Podejmowanie decyzji – ile w nim umysłu, a ile afektu?	
T17 Twórczość – teorie i praktyka.	
T18 Inteligencja a wiedza, myślenie a rozumienie.	
T19 Metody badania sprawności poznawczej	
T20 Aplikacje wiedzy o procesach poznawczych w psychologii transportu	
Literatura podstawowa:	
1. Sternberg, R. J., <i>Kognitivní psychologie</i> , Portál, 2002.	
2. Eysenck, Keane, <i>Kognitivní psychologie</i> , Academia 2008	
3. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i> . Praha: Academia, 2009. ISBN 978-80-200-1499-3	
4. Vágnerová, M. <i>Základy psychologie</i> . Praha: Karolinum, 2004. ISBN 80-246-0841-3	
Literatura uzupełniająca:	
1. Platek, S. M., Kenan, J. P., Shackelford, T. K., <i>Evolutionary Cognitive Neuroscience</i> , The MIT Press, 2007.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):	
F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć	
F2 Przeprowadzenie i prezentacja eksperymentu	
P1 Egzamin pisemny	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny	
51-59 punktów – dostateczny	
60-69 punktów – dostateczny plus	
70-79 punktów – dobry	
80-89 punktów – dobry plus	
90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny	
51-59 punktów – dostateczny	

60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry					
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Ma zaawansowaną wiedzę na temat procesów spostrzegania, pamięci i świadomości oraz teorii opisujących te zjawiska. Ma wiedzę na temat procesów integracji sensorycznej i ich praktycznych zastosowaniach.			K_W08	
E2_W	Zna główne kierunki badań i rozwiązania teoretyczne w tej dziedzinie. Rozumie powiązania psychologii poznawczej z innymi dziedzinami wiedzy.			K_W01 K_W12 K_W08	
E1_U	Potrafi opisać zachowanie jednostki w kategoriach mechanizmów percepcji, pamięci i uwagi.			K_U07 K_U08	
E2_U	Potrafi scharakteryzować funkcjonowanie poznawcze człowieka odwołując się do teorii i badań oraz ich praktycznych zastosowań.			K_U05 K_U06	
E1_K	Ma świadomość, że jednym z czynników determinujących zachowanie człowieka jest jego funkcjonowanie poznawcze, potrafi wykorzystać to w praktyce.			K_K10	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W08	C1, C2	T1 – T10	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W01 K_W12 K_W08	C1, C2	T1 – T10	Mk1, M32	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U07 K_U08	C3, C4	T11 – T20	Mk2 – Mk4	F1, F2
E4_U	K_U05 K_U06	C3, C4	T11 – T20	Mk2 – Mk4	F1, F2
Kompetencje					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E5_K	K_K10	C2 – C4	T1 – T20	Mk1 – Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			20	
Ćwiczenia				30	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			50	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			10	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu/ekper ymentu			45	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych eksperymentów			15	
	Przygotowanie się do zaliczenia				
	Przygotowanie się do egzaminu			30	
	Inne (jakie?).....			-	
Sumaryczna liczba godzin				200	
Liczba punktów ECTS				8	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA SOCIÁLNÍ PSYCHOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi pojęciami, problemami, teoriami i metodami psychologii społecznej. C2 Zapoznanie studentów z podstawowymi prawidłowościami społecznego funkcjonowania ludzi i możliwościami ich wykorzystywania. C3 Wykształcenie umiejętności krytycznej analizy i rozumienia zjawisk społecznych. C4 Wykształcenie umiejętności przeprowadzania badań z zakresu psychologii społecznej.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Praca w grupach Mk4. Burza mózgów	
Wykłady: T1 Wprowadzenie do psychologii społecznej. Jej rys historyczny, definicje i zakres, podstawowe pojęcia. T2 Metody badawcze psychologii społecznej. T3 Człowiek – istota społeczna. Procesy socjalizacji, wpływ kultury. T4 Poznanie społeczne – procesy, możliwości i ograniczenia. T5 Spostrzeganie społeczne. Procesy atrybucji. T6 Procesy grupowe. Facylitacja społeczna i próżniactwo. Podejmowanie decyzji w grupie. Konflikt i współpraca. T7 Konformizm i posłuszeństwo. T8 Agresja i altruizm – skąd się biorą, jak z nimi żyć? T9 Postawy – mechanizmy nabywania i funkcje. T10 Stereotypy i uprzedzenia – funkcje i możliwości zmiany. T11 Atrakcyjność interpersonalna – reguły i funkcje. T12 Autoprezentacja, czyli kierowanie własnym wizerunkiem.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T13 Wpływ społeczny, manipulacja, propaganda – definicje, mechanizmy. T14 Przewodzenie i przywództwo. T15 Psychologia społeczna w małych firmach i wielkich instytucjach. Ćwiczenia: T16 Psychologia społeczna a reszta psychologii. Proces badawczy w psychologii społecznej T17 Komunikacja interpersonalna: podstawowe narzędzie zaspokajania ludzkich potrzeb i realizowania celów. T18 Rywalizacja a kooperacja. Rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji w grupie. T19 Jak minimalizować negatywne wpływy społeczne i maksymalizować pozytywne? T20 Ja jako obiekt poznania społecznego. Znaczenie introspekcji, autoprezentacji, interakcji z innymi. T21 Psychologia społeczna a zdrowie i środowisko, w odniesieniu do koncepcji zrównoważonego rozwoju, T22 Dialog społeczny: jak go budować?	
Literatura podstawowa: 1. Výrost, J., Slamněník, I. <i>Sociální psychologie</i>. Praha: Grada, 2008. 2. Hayesová, M. <i>Základy sociální psychologie</i>. Praha: Portál, 2011. 3. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 2009.	
Literatura uzupełniająca: 1. Aronson E. (2009), <i>Człowiek – istota społeczna</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Cialdini R. B. (2012). <i>Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka</i>. Gdańsk: GWP. 3. Adler R. B., Rosenfeld L. B., Proctor II R. F. (2006). <i>Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się</i>. Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena przygotowanej przez studenta prezentacji P1 Egzamin – test	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)			
F1		30			
F2		70			
Suma punktów		100			
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie					
0-50 punktów – niedostateczny					
51-59 punktów – dostateczny					
60-69 punktów – dostateczny plus					
70-79 punktów – dobry					
80-89 punktów – dobry plus					
90-100 punktów – bardzo dobry					
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się				Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma zaawansowaną wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym funkcjonowaniem człowieka i struktur społecznych oraz badaniach i praktycznych aplikacjach dotyczących tej dziedziny.				K_W10 K_W14
E2_W	Zna teorie opisujące funkcjonowanie psychologiczne człowieka w kontekście społecznym.				K_W01 K_W06 K_W10 K_W11
E3_U	Potrafi opisywać zachowanie jednostek i grup, posługując się koncepcjami i terminami wypracowanymi w ramach psychologii społecznej.				K_U11
E4_U	Potrafi zaplanować działania mające na celu wywieranie wpływu społecznego i zmianę postaw.				K_U04 K_U11
E5_K	Ma świadomość, że jako człowiek podlega takim samym mechanizmom społecznym i percepcyjnym jak inni ludzie i zachowuje szczególną ostrożność w wyrażaniu sądów. Unika stosowania stereotypów.				K_K03 K_K10 K_K11
E6_K	Uznaje znaczenie czynników sytuacyjnych jako determinant ludzkiego zachowania.				K_K10
E7_K	Docenia wkład psychologów społecznych i ich badań eksperymentalnych w dorobek psychologii i innych nauk społecznych.				K_K02
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu	Odniesienie danego efektu	Odniesienie danego efektu do	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do	Odniesienie danego efektu do

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

uczenia się	do efektu kierunkowego	celu kształcenia		metod kształcenia	sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W10 W_W14	C1	T1 - T4	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W01 K_W06 K_W10 K_W11	C2	T1 - T15	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U11	C3, C4	T16 - T22	Mk2 - Mk4	F1, F2
E4_U	K_U04 K_U11	C3, C4	T16 - T22	Mk2 - Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K03 K_K10 K_K11	C1 - C4	T1 - T22	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
E6_K	K_K10	C1 - C4	T1 - T22	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
E7_K	K_K02	C1 - C4	T1 - T22	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		30	
Ćwiczenia				30	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		60	

	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	20
	Przygotowanie się do egzaminu	40
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia Vývojová psychologi	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii rozwoju człowieka oraz przekazanie wiedzy z zakresu procesów rozwoju psychicznego człowieka w cyklu życia C2 Poznanie przez studentów zagadnień dotyczących normatywnego przebiegu rozwoju psychicznego człowieka w ciągu całego życia w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych C3 Wykształcenie umiejętności zastosowania uzyskanej wiedzy do stymulowania rozwoju i zapobiegania jego zaburzeniom	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru biologicznych podstaw zachowania człowieka, psychologii ogólnej.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład Mk2. Dyskusja Mk3. Praca w grupach Mk4. Studium przypadku	
WYKŁADY T1. Przedmiot współczesnej psychologii rozwoju człowieka T2. Wybrane koncepcje i teorie rozwoju psychicznego człowieka a. Teorie psychoanalityczne i modele rozwoju człowieka b. Behawiorystyczne teorie rozwoju c. Teorie poznawcze rozwoju d. Teorie kulturowo-historyczne T3. Pojęcie rozwoju i zmiany rozwojowej; rodzaje zmian rozwojowych; modele przebiegu zmian rozwojowych T4. Czynniki rozwoju; procesy determinujące zmianę rozwoju T5. Periodyzacja rozwoju psychicznego (wybrane systemy periodyzacji rozwoju) T6. Konteksty rozwoju e. Kontekst kulturowy rozwoju psychicznego (trzy typy kultur wg M. Mead)	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- f. Kontekst środowiskowy rozwoju psychicznego (fizyczny i społeczny)
 - g. Kontekst rodzinny rozwoju psychicznego (postawy rodzicielskie, style wychowawcze)
 - h. Kontekst instytucjonalny rozwoju psychicznego
 - i. Kontekst biologiczny
- T7. Koncepcja zadań rozwojowych (R. J. Havighurst); kryzysy rozwojowe
- T8. Kształtowanie właściwości psychicznych we wczesnym dzieciństwie
- j. styl przywiązaniowy
 - k. więź emocjonalna między dzieckiem a matką; poczucie JA
 - l. poczucia własnej wartości
 - m. tzw. dziecięca teoria umysłu
- T9. Warunki realizacji głównych potrzeb psychicznych człowieka
- T10. Rozwój funkcji psychicznych
- n. rozwój procesów poznawczych (przetwarzanie informacji sensorycznych,
 - o. rozwój myślenia (fazy rozwoju myślenia wg J. Piageta)
 - p. rozwój moralny (fazy rozwoju moralnego wg J. Piageta)
 - q. rozwój emocjonalny
 - r. rozwój społeczny
 - s. rozwój tożsamości (wg J. Marcii, E. Eriksona)
- T11. Rozwój osobowości
- T12. Różnice indywidualne w rozwoju psychicznym
- T13. Rola uczenia się w rozwoju w różnych teoriach rozwoju
- T13. Zaburzenia rozwoju o podłożu organicznym

ĆWICZENIA

- T14. Wprowadzenie do przedmiotu: zmiana i rozwój
- T15. Metody badań stosowane w psychologii rozwoju człowieka
- T16. Rozwój człowieka w poszczególnych stadiach rozwojowych w cyklu życia
- T17. Psychologia prenatalna i perinatalna
- T18. Rozwój w wieku niemowlęcym
- T19. Rozwój w wieku poniemowlęcym
- T20. Rozwój w okresie średniego dzieciństwa
- T21. Rozwój w okresie późnego dzieciństwa
- T22. Rozwój w okresie dorastania
- T23. Rozwój w wieku młodzieńczym
- T24. Rozwój w okresie wczesnej dorosłości
- T25. Rozwój w okresie średniej dorosłości
- T26. Rozwój w okresie późnej dorosłości
- T27. Psychologiczne aspekty śmierci; moralność i eutanazja.
- T28. Ryzyka rozwojowe w poszczególnych okresach rozwoju
- T29. Metody wspomagania rozwoju w poszczególnych okresach

Literatura podstawowa:

1. Vágnerová, M. *Vývojová psychologie I. Dětství a dospívání*. Praha: Karolínium, 2007.
2. Vágnerová, M. *Vývojová psychologie II. Dospělost a stáří*. Praha: Karolínium, 2008.
3. Langmeier, J., & Krejčířová, D. *Vývojová psychologie*. Praha: Grada, 2006.

Literatura uzupełniająca:

1. Říčan, P. *Cesta životem. Vývojová psychologie*. Praha: Portál, 2006.
2. Schaffer H.R. (2010). *Psychologia rozwojowa. Podstawowe pojęcia*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

3. Piaget J., Inhelder, B. (1996). Psychologia dziecka. Wrocław: Siedmiogród. 4. Wadsworth B. J. (1998). Teoria Piageta. Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka. Warszawa: WSiP.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena przygotowanej przez studenta prezentacji P1 Egzamin		
Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna teorie i modele rozwoju człowieka dotyczące rozwoju różnych sfer funkcjonowania człowieka.	K_W03 K_W09

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	Zna specyfikę faz rozwoju człowieka i ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i metodach wspierania rozwoju na różnych etapach życia człowieka.	K_W03 K_W09 K_W17			
E3_W	Zna badania empiryczne, których wyniki pomagałyby mu opisywać, rozumieć i wyjaśniać specyfikę zmian rozwojowych w kolejnych okresach życia oraz wskazywać czynniki wspomagające proces rozwoju, jak i czynniki ten proces zakłócające.	KW_04 KW_09			
E4_U	Potrafi scharakteryzować prawidłowy rozwój człowieka na różnych życia i w odniesieniu do różnych sfer funkcjonowania, odnosząc się również do teorii i modeli psychologii rozwoju .	K_U10			
E5_U	Potrafi Identyfikować czynniki ryzyka, które mogą negatywnie wpłynąć na rozwój jednostki w poszczególnych okresach życia.	K_U10			
E6_K	Docenia znaczenie działań wspierających rozwój osób na różnych etapach życia.	K_K03			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W03 K_W09	C1,C2	T1 – T12	Mk1	P1
E2_W	K_W03 K_W09 K_W17	C1, C2	T2- T13	Mk1	P1
E3_W	K_W04 K_W09	C1, C2	T1-T13	Mk1	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U10	C3	T14 – T29	Mk2 – Mk4	F1, F2
E5_U	K_U10	C3	T14 – T29	Mk2 – Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K04	C1 – C3	T1 – T29	Mk1 – Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	30
Ćwiczenia		30
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	70
	Rozwiązywanie zadań i problemów	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	30
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	30
	Przygotowanie się do egzaminu	45
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		250
Liczba punktów ECTS		10

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: Praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
PSYCHOLOGIA OGÓLNA: EMOCJE I MOTYWACJE OBCENÁ PSYCHOLOGIE: EMOCE A MOTIVACE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami, pojęciami, teoriami i metodami psychologii emocji i motywacji, z uwzględnieniem ich aspektu historycznego. C2 Zapoznanie studentów z zasadniczymi prawidłowościami i trudnościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem emocjonalno-motywacyjnym. C3 Wykształcenie umiejętności analizy i rozumienia emocjonalno-motywacyjnych zjawisk i mechanizmów. C4 Wykształcenie umiejętności rozwiązywania problemów emocjonalno-motywacyjnych oraz optymalizowania emocjonalno-motywacyjnego funkcjonowania jednostek, grup i społeczeństw.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Analiza przypadku	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Psychologiczne ujęcia problematyki emocji – od teorii klasycznych do poznawczych. Różnorodność definicji emocji i jak sobie z nią radzić. Lokalizacja problematyki emocji w całości psychologii. Analiza zakresów znaczeniowych pojęć afektywnych: pobudzenie, nastrój, afekt, sentyment, epizod emocjonalny. T2 Emocje – kategorie czy wymiary? Emocje pierwotne (podstawowe) i kryteria ich wyodrębniania. Problem powstawania emocji wtórnych (pochodnych) i jego rozwiązanie zaproponowane przez Roberta Plutchika. Emocje a uczucia. T3 Ewolucyjne podłoże emocji, ich adaptacyjność. Poznawczo-motywacyjno-relacyjna teoria emocji Richarda Lazarusa, znaczenie poznawczej oceny pierwotnej i wtórnej. Problematyczność pierwotności poznania wobec emocji. Inne niż ocena poznawcza psychologiczne mechanizmy wzbudzania emocji. T4 Biologiczne mechanizmy wzbudzania emocji. Teoria trzech systemów mózgowych McLeana: gadziego, paleosacczego i neosacczego. Mózgowa lokalizacja emocjonalnych procesów, znaczenie neuroprzekaźników, hormonów i neuromodulatorów.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T5 Model Carolla Izarda: integracja biologicznych i psychologicznych aspektów wzbudzania emocji. Typy przetwarzania informacji – komórkowy, organizmiczny, biopsychiczny, poznawczy – i związane z nimi systemy wzbudzania emocji: neuronalny, sensomotoryczny, motywacyjny i poznawczy. Współzależność emocji i poznania. T6 Rozwój emocjonalny jako „kamień węgielny” rozwoju osobowości według Carolla Izarda. Rozwój neuronalno-oceniającego, ekspresyjnego i przeżyciowego składnika emocji. T7 Kontrola emocjonalna: definicja, możliwości i ograniczenia. Świadomość i nieświadomość emocjonalnych procesów, automatyczna versus podmiotowa regulacja nastroju i emocji. Teoria markerów somatycznych Antoniego Damasio: emocje jako konieczne podstawy racjonalności. Rozwój kontroli emocjonalnej w ujęciu Carolyn Saarni. T8 Zaburzenia emocjonalne: patologia kontroli emocjonalnej, aleksytymia i osobowość chwiejna emocjonalnie typu impulsywnego i borderline. Inteligencja emocjonalna: definicja, wymiary, funkcje. T9 Motywacja – znaczenie pojęcia, zestaw zasadniczych problemów, podstawowe ujęcia: ewolucyjne, psychodynamiczne, behawiorystyczne, humanistyczne, poznawcze i topologiczne. T10 Emocjonalne mechanizmy motywacyjne. Pobudzenie emocjonalne jako regulator efektywności działania. Emocje jako generatory programów działania. Teliczne i parateliczne stany metamotywacyjne, doświadczenie przepływu. Motywacyjne znaczenie informacyjnej funkcji stanów emocjonalnych. T11 Poznawcze mechanizmy motywacyjne: ciekawość, oczekiwania, aspiracje i fantazje, niezgodność poznawcza. T12 Motywacja w przebiegu działania: uruchomienia działania, jego podtrzymywanie i wytrwałość, zaniechanie działania lub jego kończenie. T13 Typowo ludzkie mechanizmy motywacyjne. Motywacja zewnętrzna i wewnętrzna, czynniki nasilające ją i osłabiające. Motywacja osiągnięć: charakterystyka, teorie, uwarunkowania kulturowo-społeczne. Motywacje związane z Ja, samorealizacji i samorozwoju. T14 Społeczne procesy motywacyjne: motywacje autoprezentacyjne, motywacje manipulatorów i manipulowanych, motywacje afiliacji i zażyłości. T15 Zastosowanie wiedzy o motywacji w praktyce: wychowawczej, edukacyjnej, organizacyjnej. Problematyka podmiotowości, sprawstwa i wolnej woli. Ćwiczenia T16 Znaczenie emocji w ludzkim życiu, funkcjonalność zasadniczych emocji. T17 Ekspresja emocji: znaczenie twarzy, pantomimiki, wokalizacji i werbalizacji. Biologiczne i kulturowo-społeczne uwarunkowania emocjonalnej ekspresji. Emocje spontaniczne i udawane. Kłamstwo i możliwości jego wykrywania. T18 Niepokój, strach, lęk, nieśmiałość, gniew, wstręt, zazdrość, żal, smutek. T19 Poczucie wstydu, winy, krzywdy i dumy. T20 Empatia, współczucie, wdzięczność, miłość, szczęście. T21 Stres i wypalenie zawodowe. Typowe dla naszej kultury problemy emocjonalne i motywacyjne. T22 Możliwości rozwijania samokontroli emocjonalnej i motywacyjnej – treningi antystresowe, kreatywności. Literatura podstawowa: 1. Ekman, P. <i>Odhalené emoce</i>. Praha: Jan Melvil publishing, 2015. ISBN: 978-80-87270-81-3 2. Goleman, D. <i>Emoční inteligence</i>. Praha: Metafora, 2011. ISBN 978-80-7359-334-6 3. McKay, Matthew, Wood, Jeffrey C., Brantley, J. <i>Emoce pod kontrolou</i>, Praha: Portál, 2020. ISBN 978-80-262-1561-5

Literatura uzupełniająca:		
1. Maslow, Abraham H. <i>Motivace a osobnost</i> . Praha: Portál, 2021. ISBN 978-80-262-1728-2		
2. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i> . Praha: Academia, 2009. ISBN 978-80-200-1499-3		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):		
F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć		
F2 Przeprowadzenie i prezentacja eksperymentu		
P1 Egzamin pisemny		
Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny		
51-59 punktów – dostateczny		
60-69 punktów – dostateczny plus		
70-79 punktów – dobry		
80-89 punktów – dobry plus		
90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny		
51-59 punktów – dostateczny		
60-69 punktów – dostateczny plus		
70-79 punktów – dobry		
80-89 punktów – dobry plus		
90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symb ol efektu	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

uczeni a się					
E1_W	Zna teorie opisujące emocje i motywację oraz ich związek z zachowaniem, procesami poznawczymi, budową i funkcjami układu nerwowego.				K_W05, K_W12,
E2_W	Ma zaawansowaną wiedzę o zjawiskach związanych ze wzburzeniem, ekspresją i kontrolą emocji				K_W05
E1_U	Potrafi scharakteryzować zachowanie jednostki w kategoriach emocji i motywacji, stosując wybraną teorię i właściwą dla niej terminologię.				K_U07
E2_U	Potrafi scharakteryzować wybrane aspekty funkcjonowania emocjonalnego człowieka, odwołując się do badań i praktycznych zastosowań teorii.				K_U4, K_U06
E1_K	Docenia znaczenie emocji i stanów motywacyjnych człowieka jako czynników wpływających na zachowanie, efektywność działania i przetwarzanie informacji.				K_K10
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symb ol efektu uczeni a się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowe go	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesien ie danego efektu do metod kształceni a	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05, K_W12,	C1, C2	T1 - T6, T9	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W05	C1, C2	T7 - T15	Mk1, M32	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U07	C3, C4	T11 - T22	Mk2 - Mk4	F1, F2
E4_U	K_U4, K_U06	C3, C4	T14 – T22	Mk2 - Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K10	C1 - C4	T1 - T22	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		16	

Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	40
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu/eksperymentu	18
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych eksperymentów	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	25
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		125
Liczba punktów ECTS		5

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI OBECNÁ PSYCHOLOGIE: OSOBNOS	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi problemami i teoretycznymi orientacjami psychologii osobowości, z uwzględnieniem ich historycznego i aktualnego znaczenia. C2 Zapoznanie studentów z pojęciami, teoriami i metodami psychologii osobowości jako podstawowymi i bardzo użytecznymi narzędziami wszelkiej praktyki psychologicznej. C3 Wykształcenie umiejętności krytycznej oceny i elastycznego wykorzystywania psychologicznych teorii. C4 Wykształcenie umiejętności analizy przypadków przy użyciu konkretnych teorii osobowości.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Praca w grupach Mk4. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Czym jest osobowość? Historia badań osobowości: zróżnicowanie teoretyczne i metodologiczne. T2 Zasadnicze problemy psychologii osobowości: czym/kim jest człowiek?, spór natura-wychowanie, spór osoba-sytuacja, problem psychofizyczny. T3 Psychoanaliza Zygmunta Freuda: determinizm, struktura i rozwój osobowości, znaczenie lęku i mechanizmów obronnych. T4 Psychologia analityczna Carla Gustava Junga: struktura i dynamika osobowości, proces indywiduacji, typy psychiczne. T5 Psychologia indywidualna Alfreda Adlera i neopsychoanalityczne teorie Karen Horney, Ericha Fromma i Erika Eriksona.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T6 Uczeńowe ujęcie osobowości: postulaty Johna Watsona, teoria bodźca-reakcji Clarka Hulla, teoria wzmocnienia Johna Dollarda i Neale'a Millera. T7 Osobowość jako zespół cech: psychologia jednostki Gordona W. Allporta, czynnikowo-analityczne ujęcie Raymonda B. Cattella, trójczynnikiowa teoria Hansa J. Eysencka, Pięcioczynnikowy Model Osobowości. T8 Humanistyczne ujęcie osobowości Abrahama Maslowa i fenomenologiczne Carla Rogersa. T9 Osobowość w perspektywie egzystencjalnej: propozycje Victora E. Frankla i Ronalda D. Lainga. T10 Konstruktywistyczne ujęcie osobowości George'a Kelly'ego. George Kelly, Kurt Lewin, Jerome Bruner i Julian Rotter: prekursorzy poznawczego ujęcia osobowości. T11 Osobowość w ujęciu poznawczym: funkcje, podstawowe składniki. Znaczenie obrazu siebie i samooceny. Procesy kontroli i samoregulacji. T12 Społeczno-poznawcze ujęcie osobowości Alberta Bandury i Waltera Mischela. T13 Biologiczne ujęcie osobowości: genetyka zachowania i psychologia ewolucyjna. T14 „Cudze chwalicie, swego nie znacie”: polskie teorie osobowości – propozycje Antoniego Kępińskiego, Kazimierza Dąbrowskiego, Wiesława Łukaszewskiego, Kazimierza Obuchowskiego, Tadeusza Mądrzyckiego i Józefa Kozielskiego. T15 Osobowość „z lotu ptaka”: integrujące ujęcia Josepha Nuttina, Dana P. McAdamsa i Kena Wilbera. Ćwiczenia: T16 Czym są: osoba, osobowość, Ja, tożsamość, podmiotowość? Co je dzieli, a co łączy? Jakie zachodzą między nimi relacje? W jaki sposób można je badać? T17 Czym teorie osobowości różnią się od innych psychologicznych teorii? Wymagania stawiane teoriom osobowości. Kryteria analizy osobowości i jej teorii. T18 Czy teorie osobowości są uniwersalne? Osobowość a kultura. T19 Jak wiele „ja” jest w Ja? - Ja i tożsamość jako formy doświadczania osobowości. T20 Nieświadomość: głęboka czy płytka? Ujęcie psychodynamiczne i poznawcze. T21 Opowiadanie własnej osobowości: ujęcie narracyjne. T22 Osobowość „zdrowa” i „chora”: czy ktokolwiek jest normalny? T23 Do czego teorie osobowości są potrzebne i przydatne? Możliwości ich wykorzystywania.
Literatura podstawowa: 1. Říčan. P. Psychologie osobnosti. Praha: Grada, 2010. 2. Blatný, L. a kol. <i>Psychologie osobnosti</i>. Praha: Grada, 2010. 3. Plhánková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 2009
Literatura uzupełniająca: 1. Nakonečný, M. <i>Encyklopedie obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 1997. 2. Říčan, P. <i>Psychologie</i>. Praha: Portál, 2007 3. Krivohlavý, J. <i>Pozitivní psychologie</i>. Praha: Portál, 2015. 4. Pervin L. A., John O. P. (2002) <i>Osobowość: teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 5. Gałdowa A. (red.). (1999). <i>Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Zaliczenie ćwiczeń -kolokwium P1 Egzamin
Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna historyczne i współczesne teorie osobowości oraz różnice jakie występują między różnymi nurtami i teoriami.	K_W01 K_W03 K_W06
E2_W	Posiada zaawansowaną wiedzę o tym, w jaki sposób rozwijają się cechy osobowości i jakie są ich biologiczne, społeczne, psychologiczne, poznawcze determinanty.	K_W06 K_W12
E3_U	Potrafi scharakteryzować różnorodność zachowań człowieka, odwołując się do wybranych teorii osobowości.	K_U05
E4_U	Potrafi przedstawić sposoby rozumienia osobowości przez psychologów w przeszłości i współcześnie oraz	K_U03 K_U05

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	odnieść się do społecznego kontekstu powstawania teorii osobowości oraz aktualnego stanu wiedzy o człowieku.				
E5_U	Docenia znaczenie osobowości człowieka jako czynnika wpływającego na całokształt funkcjonowania psychicznego i społecznego.			K_K10	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W03 K_W06	C1, C2	T1 - T9	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W06 K_W12	C1, C2	T10 - T15	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U05	C3, C4	T16 - T23	Mk2 - Mk4	F1, F2
E4_U	K_U03 K_U05	C3, C4	T16 - T23	Mk2 - Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K10	C1 - C4	T1 - T23	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		16	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	

Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	40
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	18
	Przygotowanie się do egzaminu	25
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		125
Liczba punktów ECTS		5

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: A_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: Wykład/ćwiczenia
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: Praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
PSYCHOLOGIA OGÓLNA: RÓŻNICE INDYWIDUALNE OBECNÁ PSYCHOLOGIE: INDIVIDUÁLNÍ ROZDÍLY	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi problemami, pojęciami i teoriami psychologii różnic indywidualnych, z uwzględnieniem aspektu historycznego i wkładu polskich badaczy. C2 Zapoznanie studentów z problematyką temperamentu, czynnikowych koncepcji osobowości, inteligencji i stylów poznawczych. C3 Wykształcenie umiejętności podstawowej diagnozy różnic indywidualnych, przydatnej w nauce przedmiotów takich jak diagnoza psychologiczna. C4 Wykształcenie umiejętności integrowania wiedzy z różnych dziedzin psychologii, m. in. psychologii osobowości, procesów poznawczych, biologicznych podstaw zachowania.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Analiza przypadku	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Psychologii różnic indywidualnych: wprowadzenie. Podstawowe pojęcia: stałość, zmienność, cecha, dyspozycjonizm, sytuacjonizm, interakcjonizm. T2 Zasadnicze kontrowersje psychologii różnic indywidualnych: natura czy kultura, kwestia przewidywalności zachowań. Podstawowe zagadnienia badawcze: temperament, inteligencja, style poznawcze, łączące je relacje. T3 Pojęcie cechy: status logiczny i ontologiczny, stałość vs zmienność cech, międzykulturowa uniwersalność, sposoby wyodrębniania, krytyka i obrona pojęcia. T4 Pojęcie cechy: uwarunkowania biologiczne i społeczne. Podstawy genetyki zachowania, pojęcie wariacji fenotypowej i genotypowej, dane empiryczne dotyczące uwarunkowania różnic indywidualnych. T5 Zasadnicze koncepcje cech: Allport – założenia jego teorii, podział cech, autonomia funkcjonalna, krytyka; Cattell – sposoby wyodrębniania cech, podział, krytyka; Eysenck – źródła, podział, znaczenie teorii, krytyka.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T6 Wielka Piątka – hipoteza leksykalna, rozumienie cech, funkcje regulacyjne, uniwersalność międzykulturowa, krytyka.

T7 Regulacyjna Teoria Temperamentu – inspiracje, rozumienie temperamentu, mechanizmy psychologiczne i fizjologiczne.

T8 Regulacyjna Teoria Temperamentu – temperament a działanie, temperament a osobowość, temperament a radzenie sobie ze stresem, pomiar cech temperamentu, ocena teorii.

T9 Temperament – ujęcia amerykańskie: Thomas i Chess, Buss i Plomin, Mary Rothbart, założenia, punkty wspólne i różnice, krytyczna ocena.

T10 Inne współczesne koncepcje temperamentu: Gray – reinterpretacja podejścia Eysencka, znaczenie koncepcji, krytyka; Zuckerman – podejście jednoczynnikowe, funkcje regulacyjne, pomiar, ocena; Rusałov – założenia, ocena.

T11 Inteligencja i jej rozumienie, strukturalne koncepcje inteligencji, koncepcje czynników hierarchicznych i równorzędnych.

T12 Współczesne podejście do rozumienia inteligencji – nurt poznawczy, koncepcja Sternberga, jej znaczenie we współczesnej psychologii.

T13 Inteligencja emocjonalna – sposoby rozumienia, kontrowersje, sposoby pomiaru, ocena.

T14 Różnice indywidualne a zdrowie: typy relacji różnice indywidualne – zdrowie, wzór zachowania A a temperament, optymizm, odporność.

T15 Style poznawcze – zależność-niezależność od pola, abstrakcyjność-konkretność, refleksyjność-impulsywność, szerokość kategoryzacji, ocena koncepcji.

Ćwiczenia

T16 Źródła różnic indywidualnych, problem „geny czy środowisko”, pojęcie typu, cechy i wymiaru.

T17 Metodologia badania różnic indywidualnych.

T18 Pojęcie temperamentu, koncepcje klasyczne, temperament a cechy osobowe.

T19 Współczesne koncepcje temperamentu dzieci, funkcjonalne znaczenie temperamentu.

T20 Współczesne koncepcje temperamentu człowieka dorosłego, teoria czynności Tomaszewskiego.

T21 Transakcyjny model temperamentu, nowe badania nad temperamentem.

T22 Temperament a osobowość

T23 Temperament a działanie (związki temperamentu z siłą woli i działaniem).

T24 Pojęcie inteligencji, problem jej diagnozy.

T25 Koncepcja inteligencji Nęcki, jensenizm i eugenika, sztuczna inteligencja, rozwój inteligencji.

T26 Style poznawcze, związek stylów poznawczych z temperamentem, diagnoza stylów poznawczych.

T27 Złożoność poznawcza i jej diagnoza, psychologia temporalna, diagnoza typów umysłu.

T28 Inteligencja emocjonalna: kształtowanie się, struktura i pomiar, inteligencja społeczna.

T29 Płeć psychiczna: koncepcja Sandry Bem, androgyniczność, pomiar płci psychicznej.

T30 Psychologia różnic indywidualnych – podsumowanie, aspekty praktyczne.

Literatura podstawowa:

1. Říčan, P. *Psychologie osobnosti*. Praga: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3133-9
2. Blatný, L. a kol. *Psychologie osobnosti*. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3434-7
- Janek, M. *Cesty rozvoje osobnosti*. Praha: Mladá fronta, 1989. ISBN 80-204-0097-

Literatura uzupełniająca:

1. Plháková, A. *Učebnice obecné psychologie*. Praha: Academia, 2009. ISBN 978-80-200-1499-3

2. Vágnerová, M. <i>Základy psychologie</i> . Praha: Karolinum, 2004. ISBN 80-246-0841-3		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Przygotowanie i zaprezentowanie projektu P1 Egzamin pisemny		
Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)	
F1	10	
P1	90	
Suma punktów	100	
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)	
F1	30	
F2	70	
Suma punktów	100	
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna koncepcje teoretyczne dotyczące rozwoju różnic indywidualnych, zna koncepcje cech, stylów, temperamentu i inteligencji.	K_W07 K_W03

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	Posiada zaawansowaną wiedzę o tym, na jakiej podstawie teoretycznej i w jaki sposób dokonuje się pomiaru różnic indywidualnych.	K_W07
E1_U	Potrafi przedstawić współczesny i historyczny sposób rozumienia pojęć z zakresu psychologii różnic indywidualnych, odwołując się do teorii oraz badań.	K_U02
E2_U	Potrafi scharakteryzować różnorodność zachowań człowieka, odwołując się do dorobku psychologii różnic indywidualnych.	K_U05 K_U06
E1_K	Uznaje za wartościowe istnienie różnic między ludźmi, w szczególności w zakresie zdolności, inteligencji, temperamentu i stylów poznawczych.	K_K10 K_K14

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W07 K_W03	C1, C2	T1 - T15	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W07	C1, C2	T1 - T15	Mk1, M32	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U02	C3, C4	T16 - T30	Mk2 - Mk4	F1, F2
E4_U	K_U05 K_U06	C3, C4	T16 – T30	Mk2 - Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K10 K_K14	C1 - C4	T1 - T30	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			16	
Ćwiczenia				16	

Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	40
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu/eksperymentu	18
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych eksperymentów	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	25
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		125
Liczba punktów ECTS		5

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH METODOLOGIE PSYCHOLOGICKÉHO VÝZKUMU	
Cele kształcenia: C1 Zrozumienie myślenia naukowego w pracy. C2. Zapoznanie się z podstawowymi metodami i technikami badań psychologicznych.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej, technologii informacyjnych.	
Metody kształcenia: Mk1 Wykłady Mk2 Dyskusja Mk3 Analiza literatury przedmiotu	
Tematy (treści) nauczania: WYKŁAD: T1. Pojęcie metodologii oraz cechy metody naukowej. T2. Proces badania psychologicznego. T3. Trafność w badaniach eksperymentalnych. T4. Redukcja zagrożeń dla trafności. T5. Etyka w badaniach psychologicznych. T6. Komunikowanie wyników badań eksperymentalnych. T7. Metody nieeksperymentalne. T8. Analiza archiwalna – specyfika, obszary zastosowania. T9. Badania sondażowe. T10. Badania korelacyjne. T11. Nastawienia badacza na potwierdzenie hipotezy badawczej. T12. Efekty oczekiwań interpersonalnych badacza i zapobieganie ich występowaniu. Zapobieganie występowaniu efektu. T13. Trafność zewnętrzna i wewnętrzna. T14. Kontrola efektów związanych z osobą badaną. T15. Kontrola efektów związanych z osobą eksperymentatora. T16. Wybór osób badanych i ich przydział do grup eksperymentalnych. T17. Kontrola poprzez schematy eksperymentalne.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

ĆWICZENIA:

T18. Pytania badawcze.

T19. Hipotezy badawcze.

T20. Zmienne i ich operacjonalizacja.

T21. Plany eksperymentalne.

T22. Dylematy etyczne. Standardy etyczne APA.

T23. Komunikowanie wyników badań eksperymentalnych. Wstęp teoretyczny, metoda, rezultaty, dyskusja.

T24. Metody nieeksperymentalne.

T25. Narzędzia w badaniach korelacyjnych.

T26. Specyfika badań sondażowych.

T27. Tworzenie kwestionariusza.

Literatura podstawowa:1. Ferjenčík, J. *Úvod do metodologie psychologického výzkumu*. Praha: Portál, 2010.2. Miovský, M. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada, 2006.3. Seitzl, M. *Poznávání interpersonálních charakteristik osobnosti*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2012.**Literatura uzupełniająca:**1. Punch, K. F. (2008). *Úspěšný návrh výzkumu*. Praha: Portál2. Laičuiaková, P. & Tabačková, A. *Jako spracovať výskum*. Ružomberok: Verbum, 2010.**Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):****F1** Ocena aktywności studenta podczas zajęć**F2** Zaliczenie - kolokwium**P1** Egzamin**Warunki zaliczenia zajęć/wykład**

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny

51-59 punktów – dostateczny

60-69 punktów – dostateczny plus

70-79 punktów – dobry

80-89 punktów – dobry plus

90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie					
0-50 punktów – niedostateczny					
51-59 punktów – dostateczny					
60-69 punktów – dostateczny plus					
70-79 punktów – dobry					
80-89 punktów – dobry plus					
90-100 punktów – bardzo dobry					
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Ma wiedzę o specyfice naukowych metod badawczych stosowanych w psychologii, rodzaju pozyskiwanych danych i sposobach ich analizy.			K_W01 K_W04	
E2_W	Rozumie terminologię stosowaną przy planowaniu badań eksperymentalnych i kwestionariuszowych.			K_W04	
E3_U	Potrafi formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym psychologii oraz dokonać poprawnej operacjonalizacji hipotez.			K_U01	
E4_U	Potrafi prawidłowo zaprojektować naukowe badanie psychologiczne, wykorzystując metody eksperymentalne i kwestionariuszowe.			K_U01 K_U09	
E5_U	Potrafi zaprezentować własny projekt badawczy w kontekście dotychczasowych badań innych autorów oraz teorii psychologicznych.			K_U03 K_U08	
E6_K	Docenia wkład psychologicznych badań naukowych, ich wyników i standardów etycznych w rozwój nauk społecznych.			K_K01 K_K03	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W04	C1	T1-T2	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W04	C1, C2	T2-T17	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U01	C1, C2	T18-T27	Mk2 – Mk5	F1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_U	K_U01 K_U09	C2	T18-T27	Mk2 – Mk5	F1, F2
E5_U	K_U03 K_U08	C3	T18-T27	Mk2 – Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K01 K_K03	C1 – C3	T1 – T27	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			16	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			40	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			10	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			-	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń			-	
	Przygotowanie się do zaliczenia			18	
	Przygotowanie się do egzaminu			25	
	Inne (jakie?).....			-	
Sumaryczna liczba godzin				125	
Liczba punktów ECTS				5	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOPATOLOGIA PSYCHOPATOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Przekazanie wiedzy na temat zaburzeń psychicznych: studenci powinni uzyskać głębsze zrozumienie różnych zaburzeń psychicznych, w tym ich przyczyn, objawów, przebiegu i kryteriów diagnostycznych. C2 Kształtowanie umiejętności zastosowania wiedzy teoretycznej w przyszłej praktyce zawodowej	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii klinicznej i funkcji poznawczych.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Norma zdrowia i choroby. Etiologia i etiopatogeneza zaburzeń psychicznych. Model biopsychospołeczny i duchowy. T2 Świadomość i jej zaburzenia. T3 Orientacja i jej zaburzenia. T4 Percepcja i jej zaburzenia. T5 Emocjonalność i jej zaburzenia. T6 Pamięć i jej zaburzenia. T7 Intelpekt i jego zaburzenia. T8 Myślenie i jego zaburzenia. T9 Uwaga i jej zaburzenia. T10 Ścieżki i ich zaburzenia. T11 Działanie swobodne i jego zaburzenia. T12 Osobowość i jej zaburzenia. Ćwiczenia: T13 Zaburzenia pamięci, percepcji i uwagi w przebiegu uszkodzeń Ośrodkowego Układu Nerwowego.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T14 Zaburzenia świadomości wywołane substancjami psychoaktywnymi.
T15 Zaburzenia myślenia, uwagi i orientacji w zaburzeniach psychotycznych.
T16 Zaburzenia emocjonalne oraz myślenia charakterystyczne dla zaburzeń afektywnych.
T17 Zaburzenia emocjonalne oraz myślenia charakterystyczne dla zaburzeń lękowych.
T18 Zaburzenia percepcji ciała występujące w zaburzeniach odżywiania.
T19 Zaburzenia poszczególnych obszarów intelektu występujące w niepełnosprawności intelektualnej.
T20 Aktualna koncepcja opieki psychiatrycznej w Republice Czeskiej.
T21 Opieka psychiatryczna dla dorosłych. Gerontopsychiatria i charakterystyczne dla osób starszych zaburzenia funkcji poznawczych.
T22 Psychiatria dzieci i młodzieży.
T23 Kwestie stygmatyzacji i destygmatyzacji osób chorych psychicznie oraz ich integracji ze społeczeństwem. Etyka

Literatura podstawowa:

1. Orel M. a kol.: Psychopatologie. Nauka o nemocech duše. 3. vydání. Grada, Praha: 2020. ISBN 978-80-271-2529-6.
2. RABOCH, Jiří, Michal HRDLIČKA, Pavel MOHR, Pavel PAVLOVSKÝ a Radek PTÁČEK, ed. DSM-5®: Diagnostický a statistický manuál duševních poruch. Praha: Hogrefe - Testcentrum, 2015. ISBN 978-80-86471-52-5.

Literatura uzupełniająca:

1. Praško J. a kol.: *Obecná psychiatrie*. Univerzita Palackého v Olomouci, Lékařská fakulta, Olomouc: 2011. ISBN 978-80-244-2570-2
2. Petr T., Marková E. a kol.: *Ošetrovatelství v psychiatrii*. Grada, Praha: 2014. ISBN 978-80-247-4236-6
3. Ocisková M., Praško J.: *Stigmatizace a sebestigmatizace u psychických poruch*. Grada, Praha: 2015. ISBN 978-80-247-5199-3.
4. Kučerová H.: *Demence v kazuistikách*. Grada, Praha: 2006.
5. Kučerová H.: *Schizofrenie v kazuistikách*. Grada, Praha: 2010.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Prezentacja ustna -zaliczenie ćwiczeń

P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)			
F1		30			
F2		70			
Suma punktów		100			
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie					
0-50 punktów – niedostateczny					
51-59 punktów – dostateczny					
60-69 punktów – dostateczny plus					
70-79 punktów – dobry					
80-89 punktów – dobry plus					
90-100 punktów – bardzo dobry					
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Ma pogłębioną wiedzę na temat tego, czym zajmuje się psychopatologia.			K_W01 K_W05 K_W06 K_W07 K_W08	
E2_W	Zna kryteria rozpoznawania problemów psychologicznych.			K_W11	
E3_U	Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychopatologii do rozpoznawania i wyjaśniania obserwowanych trudności psychologicznych w okresie dorosłości.			K_U04 K_U12	
E4_U	Potrafi interpretować rodzaj zaobserwowanych trudności psychologicznych w kategoriach zdrowia psychicznego oraz wskazać adekwatne do nich formy pomocy.			K_U04 K_U12	
E5_K	Jest świadomy osobistych ograniczeń i subiektywności swoich możliwości zawodowych			K_K02 K_K04 K_K14	
E6_K	Rozumie znaczenie wiedzy naukowej w praktyce psychologicznej			K_K03	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W05 K_W06 K_W07 K_W08	C1	T1- T23	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W11	C1	T2 – T12	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U04 K_U12	C2	T13 – T23	Mk2 – Mk4	F1, F2
E4_U	K_U04 K_U12	C2	T13 – T23	Mk2 – Mk4,	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K02 K_K04 K_K14	C1 – C2	T1 – T23	Mk1 – Mk4	P1, F1, F2
E6_K	K_K03	C1 – C2	T1 – T23	Mk1 – Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		16		
Ćwiczenia			16		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		10		
	Rozwiązywanie zadań i problemów		10		

	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	13
	Inne (jakie?).....	
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: Praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA KLINICZNA KLINICKÁ PSYCHOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Opanowanie podstaw współczesnej wiedzy w zakresie psychologii klinicznej. C2 Poznanie niektórych obszarów zastosowań psychologii klinicznej. C3 zilustrowanie możliwości zastosowania teorii psychologicznych w praktycznym uprawianiu psychologii klinicznej.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej i funkcji poznawczych.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Projekt badawczy	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Psychologia kliniczna a psychopatologia. Analiza porównawcza głównych systemów klasyfikacji zaburzeń psychicznych: ICD-10 i DSM-IV. T2 Użyteczność opisów klinicznych i wskazówek diagnostycznych używanych w klasyfikacjach w różnych obszarach działania psychologa klinicznego. T3 Pojęcie zaburzeń funkcjonalnych. Rodzaje według ICD-10: zaburzenia nerwicowe, zespoły behawioralne, dystymie, zaburzenia osobowości. Szczególna rola opisu procesów psychicznych w wyjaśnianiu genezy i mechanizmów tych zaburzeń. T4 Psychoterapia jako podstawowa forma leczenia zaburzeń funkcjonalnych. zaburzeń. Poczucie koherencji jako determinanta zdrowia (komponenty, źródła, wpływ na zdrowie). T5 Psychologia uzależnień. Wykorzystanie koncepcji Baumeistera, Heathertona i Tice dla wyjaśniania utraty kontroli i zdolności samoregulacji w genezie i przebiegu uzależnień. Utrata zdolności kontrolowania własnych zachowań. T6 Wzorce utraty samokontroli. Typy zaburzeń kontroli. T7 Psychologia zdrowia i choroby. Rola stresu w powstawaniu zaburzeń. Radzenie sobie ze stresem. Procesy poznawcze w stresie i radzenie sobie z nim – omówienie koncepcji Lazarusa. T8 Poznawcza adaptacja do choroby zagrażającej życiu – koncepcja Taylor. T9 Adaptacja oparta na złudzeniach.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T10 Konieczność rozróżnienia adaptacyjnych i nieadaptacyjnych form radzenia sobie, w trakcie wykształcania i wzmacniania mechanizmów przystosowania i radzenia.
T11 Psychopatologia wynikająca z czynników społecznych: Przemoc wobec dziecka. Sytuacja przemocy jako długotrwały powtarzający się uraz. Charakterystyka patologicznego środowiska przemocy.
T12 Obraz kliniczny: złożony pourazowy zespół stresu. Patologia przystosowania dziecka jako reakcja na sytuację skrajnego stresu.
T13 Psychologia kliniczna i emocji w wyjaśnianiu zjawiska traumy. Psychologiczne mechanizmy traumy.
T14 Zakłócenia w kodowaniu i przetwarzaniu informacji dotyczącej traumy. Narracja i przepracowanie – uruchamianie mechanizmów radzenia sobie poprzez nadawanie sensu, przyspieszanie zrozumienia i integracji, wywoływanie efektu habituacji.
T15 Konieczność uwzględnienia niezamierzonych skutków ubocznych procesu terapeutycznego w kontekście badań nad syndromem fałszywej pamięci.

Ćwiczenia

T16 Zaburzenia nerwicowe
T17 Zaburzenia zachowania
T18 Zaburzenia osobowości
T19 Psychozy
T20 Przemoc, urazy psychiczne, uzależnienia
T21 Prawne aspekty leczenia zaburzeń psychicznych w Polsce

Literatura podstawowa:

1. Baštecká, B. *Základy klinické psychologie*. Praha: Portál, 2001.
2. Ekman, P. *Odhalené emoce*. Praha: Jan Melvil publishing, 2015. ISBN: 978-80-87270-81-3
3. Goleman, D. *Emoční inteligence*. Praha: Metafora, 2011. ISBN 978-80-7359-334-6
4. McKay, Matthew, Wood, Jeffrey C., Brantley, J. *Emoce pod kontrolou*, Praha: Portál, 2020. ISBN 978-80-262-1561-5

Literatura uzupełniająca:

1. Maslow, Abraham H. *Motivace a osobnost*. Praha: Portál, 2021. ISBN 978-80-262-1728-2
2. Plháková, A. *Učebnice obecné psychologie*. Praha: Academia, 2009. ISBN 978-80-200-1499-3

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć
F2 Ocena projektu badawczego
P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)	
F1	30	
F2	70	
Suma punktów	100	
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o biologicznych, społecznych i psychologicznych mechanizmach powstawania zaburzeń psychicznych.	K_W01 K_W05 K_W06 K_W07 K_W08
E2_W	Ma wiedzę o teoretycznych podstawach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W11 K_W12
E3_U	Potrafi wyjaśnić biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe mechanizmy leżące u podłoża zaburzeń psychicznych	K_U04 K_U05 K_U12
E4_U	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych od stanu zdrowia na podstawie objawów i odnieść do wybranego systemu klasyfikacji.	K_U12
E5_K	Ma świadomość społecznego kontekstu chorób psychicznych i uznaje potrzebę ich leczenia za pomocą metod psychologicznych, społecznych i medycznych.	K_K01 K_K10 K_K12
E6_K	Posiada świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi i rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K14

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W05 K_W06 K_W07 K_W08	C1, C2, C3	T1 - T15	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W11 K_W12	C1, C2,C3	T4 - T15	Mk1, M3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U04 K_U05 K_U12	C2, C3	T16 - T21	Mk2 - Mk4	F1, F2
E4_U	K_U12	C2, C3	T16 – T21	Mk2 - Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K10 K_K12	C1 - C3	T1 - T21	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
E6_K	K_K14	C1 - C3	T1 - T21	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		16	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	

Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	40
	Rozwiązywanie zadań i problemów	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu/eksperymentu	15
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych eksperymentów	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	23
	Inne (jakie?).....	
Sumaryczna liczba godzin		125
Liczba punktów ECTS		5